

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญและที่มาของปัญหาที่ทำการวิจัย

ผู้สูงอายุกับความยากจนเป็นประเด็นที่มีการอภิปรายกันอย่างกว้างขวางว่าในปัจจุบันประเทศไทย ได้ก้าวเข้าสู่การเป็นประเทศสูงวัยแล้ว และในอนาคตอันใกล้จะมีสัดส่วนผู้สูงอายุเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมากเมื่อเทียบกับวัยเด็ก ปรากฏการณ์ที่คาดว่าจะเกิดขึ้นดังกล่าวรัฐบาลจะมีวิธีการใดเพื่อคงไว้ซึ่งการมีคุณภาพชีวิตที่ดีของกลุ่มประชากรสูงอายุ อย่างไรก็ตามการเตรียมพร้อมผู้สังคมสูงอายุหรือสังคมสูงวัยยังคงมีการเตรียมการไม่มากนักส่วนใหญ่มองเฉพาะกลุ่มผู้สูงอายุ ไม่ได้มองผู้สูงอายุในเชิงที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กับสังคมโดยรวมงานวิจัยส่วนใหญ่ยังเป็นการศึกษา “สังคมของผู้สูงอายุ” แต่ไม่ได้ศึกษา “สังคมสูงวัย” หรือ “สังคมสูงอายุ” จึงควรให้ข้อเสนอแนะที่จะนำสังคมไทยไปสู่สังคมที่ผาสุกกลมกลืนระหว่างคนทุกวัย และมีสวัสดิการที่ยั่งยืนสำหรับผู้สูงอายุ

ประเทศไทยมีจำนวนผู้สูงอายุเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว โดยจะใช้เวลาประมาณ 20 ปี ในการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุอย่างเต็มตัว ซึ่งจากการคาดการณ์ปริมาณประชากรของประเทศพบว่า ในปี พ.ศ. 2573 ประชากรของประเทศไทยร้อยละ 25 จะเป็นผู้สูงอายุ โดยเฉพาะภาคเหนือการเพิ่มขึ้นของประชากรสูงอายุจะเป็นไปอย่างรวดเร็ว เนื่องจากความการณรงค์การวางแผนครอบครัวส่งผลให้ภาวการณ์เจริญพันธุ์ของประชากรในภาคเหนือลดต่ำกว่าภูมิภาคอื่นอันจะทำให้ภาคเหนือเข้าสู่ภาวการณ์เป็นสังคมผู้สูงอายุเร็วกว่าภูมิภาคอื่นในระดับประเทศประมาณ 10 ปี และในปี 2568 ประเทศไทยจะก้าวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุเต็มตัว มีผู้สูงอายุ 14 ล้านกว่าคน ผลสำรวจล่าสุด มีผู้สูงอายุกว่า 1 ล้านคนที่สุขภาพไม่ดี นอนติดเตียง ต้องพึ่งคนอื่นดูแลและมีแนวโน้มที่ผู้สูงอายุจะอยู่ลำพังไร้ลูกหลานดูแลเพิ่มขึ้น

ผลกระทบจากการเพิ่มขึ้นของผู้สูงอายุอย่างรวดเร็วเป็นประเด็นในการให้ความสำคัญต่อการกำหนดแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550-2554) และยังได้ระบุประเด็นการพัฒนาผู้สูงอายุเป็นวาระแห่งชาติ หนึ่งในนั้นคือการเตรียมการรองรับการสร้างหลักประกันทางเศรษฐกิจและสังคมสำหรับประชากรกลุ่มผู้สูงอายุ อย่างไรก็ตามความสามารถของหน่วยงานภาครัฐที่มีอยู่อย่างจำกัดในด้านการดำเนินงานและด้านงบประมาณจึงไม่สามารถดูแลได้อย่างทั่วถึง ดังนั้นแนวทางการดำเนินการจัดสวัสดิการสำหรับผู้สูงอายุที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในอนาคตคือ การให้ความสำคัญกับบทบาทของชุมชนในการดำเนินการจัดสวัสดิการให้กับผู้สูงอายุในรูปแบบต่าง ๆ ยกตัวอย่างเช่น กองทุนผู้สูงอายุ ฅาปนกิจสงเคราะห์ กลุ่มอาชีพ เป็นต้น

อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่ มีขอบเขตความรับผิดชอบทั้งหมด 13 ตำบล 115 หมู่บ้าน 21,980 หลังคาเรือน ประชากรทั้งสิ้นจำนวน 72,922 คน ซึ่งมีผู้สูงอายุจำนวน 10,189 คน (สำนักทะเบียนกลาง กรมการปกครอง อำเภอแม่แตง, 2557) มีการจัดเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับสังคมผู้สูงอายุไว้ 3 ด้าน ได้แก่ ด้านสุขภาพ ด้านเศรษฐกิจและด้านสังคม ได้รับการสนับสนุนภารกิจด้านผู้สูงอายุจากองค์กรต่าง ๆ เช่น องค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ โรงพยาบาลแม่แตง ศูนย์บริการ

สาธารณสุข สำนักงานแรงงานจังหวัดเชียงใหม่ เป็นต้น และได้จัดตั้งหน่วยงานคณะกรรมการภายในชุมชนเพื่อการประสานงานและดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมสวัสดิภาพผู้สูงอายุ

บทบาทหน้าที่ของหน่วยงานรับผู้ขอบรมถึงผู้นำชุมชนในเขตเทศบาลตำบลแม่แตงต่อความรับผิดชอบต่อผู้สูงอายุที่สำคัญด้านหนึ่งคือ การพัฒนาอาชีพสำหรับผู้สูงอายุ โดยเน้นหลักเกณฑ์จากภูมิปัญญาเดิมของชุมชน ทรัพยากรธรรมชาติในชุมชน และที่สำคัญคือการหลีกเลี่ยงการปรับเปลี่ยนวิถีชีวิตของผู้สูงอายุเหล่านี้ ปัจจุบันกลุ่มผู้สูงอายุในเขตอำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่ มี 13 ตำบล ประกอบด้วย ตำบลสันมหาพน แม่แตง ขี้เหล็ก ซ่อแล แม่หอพระ สบเปิง บ้านเป้า สันป่ายาง ป่าแป๋ เมืองก่าย บ้านช้าง กัดช้างและอินทิล จำนวน ผู้สูงอายุทั้งสิ้น 10,189 คน ป่วยเป็นโรคเรื้อรังจำนวน 3,408 คน และช่วยตนเองไม่ได้จำนวน 281 คน ได้มีการให้การส่งเสริมการดำเนินชีวิตของผู้สูงอายุและเอื้อต่อการจัดสวัสดิการของผู้สูงอายุไม่ว่าจะเป็น กลุ่มออมทรัพย์ กลุ่มกองทุนหมู่บ้าน และกลุ่มฌาปนกิจศพ อย่างไรก็ตามการดำเนินกิจกรรมการพัฒนาอาชีพของกลุ่มผู้สูงอายุในชุมชนยังคงเป็นการดำเนินการไปตามศักยภาพภายใต้ทรัพยากรในท้องถิ่นที่ค่อนข้างจำกัดด้านความรู้ความสามารถในการดำเนินงาน หากผู้รับผิดชอบในการเสริมสร้างระบบการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุเพื่อเตรียมเข้าสู่สังคมสูงอายุควรสร้างเครือข่ายการบูรณาการเสริมสร้างร่วมกับภาคธุรกิจทั้งในพื้นที่และนอกพื้นที่เพื่อสร้างศักยภาพในการบริหารจัดการสวัสดิการสังคมสูงอายุที่ยั่งยืน

การเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มอาชีพผู้สูงอายุในเขตอำเภอแม่แตงกับองค์กรภายนอกชุมชนสามารถทำได้ภายใต้แนวคิดความต้องการเป็นส่วนหนึ่งในความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรธุรกิจ(CSR) หรือ บรรษัทภิบาล ซึ่งองค์กรธุรกิจต่าง ๆ ในภูมิภาคมีความสนใจกิจกรรมนี้เป็นอย่างมาก แต่ยังขาดความเข้าใจในวิธีที่ต้องทำอะไร จึงทำให้กิจกรรมการสร้างรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรส่วนใหญ่เป็นเพียงกิจกรรมที่ทำแล้วไม่เกิดความยั่งยืน เช่น การร่วมสมทบทุนซึ่งเป็นเพียงการช่วยเหลือสนับสนุนให้เกิดกิจกรรมแต่ยังขาดความต่อเนื่อง หากมีการสร้างกระบวนการให้ความรู้เกี่ยวกับแนวคิดการรับผิดชอบต่อสังคมต่อองค์กรเหล่านี้แล้ว จะทำให้เป็นหน่วยงานที่เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาเศรษฐกิจในการพัฒนาชุมชนท้องถิ่นและสังคมในวงกว้างได้

การจัดการสวัสดิการผู้สูงอายุชุมชนเพื่อเตรียมพร้อมสูงสังคมสูงอายุของประชากรในอำเภอแม่แตงจังหวัดเชียงใหม่ภายใต้แนวคิดความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรธุรกิจระดับนอกชุมชน จะเป็นกระบวนการเริ่มตั้งแต่การให้ความรู้เกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรธุรกิจต่อทั้งกลุ่มผู้สูงอายุและองค์กรธุรกิจภายนอกชุมชน เพื่อก่อให้เกิดผลกระทบทางธุรกิจในระยะไกล ซึ่งจะเน้นการสร้างรับผิดชอบต่อสังคมเชิงกลยุทธ์ (Strategic CSR) คือ ก่อให้เกิดการสร้างคุณค่าร่วมกัน (Share Value) ส่งผลต่อความยั่งยืนของทั้ง 2 ฝ่าย ที่สำคัญคือ ประชากรในอำเภอแม่แตงที่จะเข้าสู่สังคมสูงอายุ (Aging society) จำต้องมีระบบการจัดการสวัสดิการผู้สูงอายุที่มีความยั่งยืนในการดำเนินกิจกรรมสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีของผู้สูงอายุมีองค์ประกอบ 3 ประการ คือ 1) การมีสุขภาพที่ดีและไม่ต้องพึ่งพา 2) การมีหลักประกันที่เพียงพอ 3) การมีส่วนร่วมในสังคมได้อย่างต่อเนื่องและส่งเสริมกิจกรรมด้านสวัสดิการอื่น ๆ ของประชาชนอีกด้วย

วัตถุประสงค์หลักของโครงการวิจัย

1. เพื่อสร้างองค์ความรู้ด้านการสร้างเสริมอาชีพและจัดการระบบสวัสดิการสำหรับการเตรียมสังคมสูงอายุพื้นที่อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่

2. เพื่อส่งเสริมการจัดการระบบสวัสดิการผู้สูงอายุพื้นที่อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่ ด้วยการมีส่วนร่วมของชุมชนและองค์กรธุรกิจภายใต้แนวคิดความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรธุรกิจนอกชุมชน

3. เพื่อศึกษาทัศนคติของสมาชิกชมรมผู้สูงอายุอำเภอแม่แตงที่มีต่อการดำเนินกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมของหน่วยงานเอกชนภายนอกชุมชน

สมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานข้อที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกันมีทัศนคติต่อการดำเนินกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรแตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 2 ปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกันมีทัศนคติต่อการดำเนินกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรด้านสิ่งแวดล้อมแตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 3 ปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกันมีทัศนคติต่อการดำเนินกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรด้านศิลปวัฒนธรรมแตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 4 ปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกันมีทัศนคติต่อการดำเนินกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรด้านการตัดสินใจให้บริการแตกต่างกัน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย

1. **ด้านความรู้** จะได้องค์ความรู้ใหม่ ๆ เกี่ยวกับการสร้างองค์ความรู้ด้านการสร้างระบบการจัดการสวัสดิการเพื่อเตรียมเข้าสู่สังคมสูงอายุที่เหมาะสมกับสังคมแวดล้อม ด้วยการมีส่วนร่วมของผู้เกี่ยวข้องในการดูแลผู้สูงอายุในชุมชนร่วมกับองค์กรเอกชน ภายใต้แนวคิดความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรธุรกิจระดับนอกชุมชน (Corporate Social Responsibilities-CSR) ที่สามารถประยุกต์ใช้ในการวางแผนแนวทางการจัดการสวัสดิการของชุมชนอื่นได้

2. **ด้านการพัฒนา** ผลจากการดำเนินกิจกรรมการวิจัยสามารถนำไปพัฒนาระบบการจัดการสวัสดิการสังคมสูงอายุสำหรับชุมชนอำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่ เพื่อรองรับการเข้าสู่ภาวะสังคมสูงอายุเต็มรูปแบบในอีก 10 ปี ข้างหน้า ภายใต้แนวคิดความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรธุรกิจระดับนอกชุมชน อันจะนำไปสู่แนวทางการพัฒนาอย่างยั่งยืน

3. **ด้านผลผลิต** ได้รูปแบบการพัฒนาระบบการจัดการสวัสดิการผู้สูงอายุอำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่ ในภาวะสังคมสูงอายุ ภายใต้การใช้แนวคิดความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรธุรกิจระดับนอกชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการสนับสนุน อันจะนำไปสู่แนวทางการพัฒนาอย่างยั่งยืน (Sustainable Development) และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในพื้นที่อื่น ๆ ได้

ผลสำเร็จและความคุ้มค่าของการวิจัยตามแผนการดำเนินงาน

ผลสำเร็จและความคุ้มค่าของการวิจัยที่คาดว่าจะได้รับการวิจัยในครั้งนี้ จะสามารถวัดผลสำเร็จในระยะเบื้องต้น (P) และผลสำเร็จในระยะกึ่งกลาง (I) ซึ่งจะสอดคล้องกับวัตถุประสงค์หลักของแผนงานวิจัย คือ การสร้างองค์ความรู้ด้านการสร้างเสริมการขยายโอกาสในการทำงาน และการจัดการสวัสดิการผู้สูงอายุผู้สูงอายุของชุมชนอำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่ ภายใต้แนวคิดความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรธุรกิจระดับนอกชุมชน และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของโครงการวิจัยที่กำหนดไว้ คือ การพัฒนารูปแบบการสร้างเสริมการขยายโอกาสในการทำงาน และการจัดการ

1. โครงการวิจัยนี้คาดว่า ในผลสำเร็จในระยะเบื้องต้น กลุ่มพัฒนาอาชีพผู้สูงอายุ ในเขตพื้นที่ อำเภอมะนัง จังหวัดยะลา จำนวน 13 ตำบล จะได้องค์ความรู้ และรูปแบบด้านการขยายโอกาสในการทำงาน และการจัดการสวัสดิการผู้สูงอายุชุมชนแม่แตง ภายใต้แนวคิดความรับผิดชอบ ต่อสังคมขององค์กรธุรกิจระดับนอกชุมชน(CSR) อันเป็นองค์ความรู้ที่กลุ่มไม่ได้มีความรู้ที่ถูกต้องและชัดเจนมาก่อน และเป็นองค์ความรู้ใหม่ที่เข้ามาส่งเสริมความอยู่ดีมีมีความสุขของสังคมผู้สูงอายุ

2. จากการที่กลุ่มได้รับองค์ความรู้ทางด้านการขยายโอกาสในการทำงาน และการจัดการสวัสดิการผู้สูงอายุเพื่อเตรียมพร้อมเข้าสู่สังคมสูงอายุของประชากรในอำเภอแม่แตง ภายใต้แนวคิดความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรธุรกิจระดับนอกชุมชน(CSR) จึงคาดว่าชุมชนในพื้นที่จะนำเอาองค์ความรู้นั้นไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินงานของการพัฒนาสังคมสูงอายุ ให้เกิดความยั่งยืนและมั่นคงในการดำรงชีวิตต่อไป ซึ่งการพัฒนาอาชีพของกลุ่มผู้สูงอายุยังสามารถสร้างความรับผิดชอบในระดับชุมชน คือ มีการช่วยเหลือด้านสวัสดิการแก่ผู้สูงอายุที่ไม่สามารถช่วยตนเองได้ในชุมชน โดยมีการจัดตั้งกองทุนสวัสดิการผู้สูงอายุในชุมชน ซึ่งจะเป็นผลสำเร็จที่ทำให้กลุ่มก้าวไปสู่ผลสำเร็จในระยะสุดท้ายของการวิจัย อาจจะเป็นโครงการวิจัยเพื่อต่อยอดต่อไป คือ การสร้างเครื่องช่วยสังคมสูงอายุในระดับประเทศและระดับภูมิภาคด้วยการส่งเสริมของภาคธุรกิจที่ภารกิจการสร้างรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กร เพื่อการสร้างคามยั่งยืนของชุมชนในจังหวัดเชียงใหม่ ต่อไป

ตารางที่ 1.1 แผนการดำเนินงานโครงการวิจัย

[illegible]

ตารางที่ 1.1 แผนการดำเนินงานโครงการวิจัย (ต่อ)

กิจกรรม	เดือน และ พ.ศ.														
	เมย. 60	พค. 60	มิย. 60	กค. 60	สค. 60	กย. 60	ตค. 60	พย. 60	ธค. 60	มค. 61	กพ. 61	มีค. 61	เมย. 61	พค. 61	มิย. 61
ขององค์กรภายนอกชุมชน(CSR)															
3. ค้นหาธุรกิจนอกชุมชนในจังหวัดเชียงใหม่ ที่มีความสนใจแนวคิดความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กร และมีความต้องการในการสร้างผลตอบแทนทางสังคม โดยวิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก (indept interview) รายองค์กร			☒	☒	☒										
4. อบรมให้ความรู้เกี่ยวกับ ความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กร (CSR) และประโยชน์ที่กลุ่มจะได้รับจากธุรกิจนอกชุมชน						☒									
5. การจัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อหาแนวทางร่วมกันระหว่างกลุ่มผู้สูงอายุกับองค์กรธุรกิจนอกชุมชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อกำหนดแนวทางในการดำเนินการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ ตาม แนวคิด ความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กร							☒								
6. ประชุมคณะกรรมการของทั้ง 2 ฝ่าย เพื่อกำหนดกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรภายนอกชุมชน เพื่อให้เกิดการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุที่ยั่งยืน เช่น การส่งเสริมอาชีพ สุขภาพ การออกกำลังกาย สัมพันธ์ระหว่างวัย การดูแลผู้สูงอายุ								☒							
7. นำกลยุทธ์ที่ได้มาปฏิบัติ โดยให้ธุรกิจภายนอกชุมชนที่เข้าร่วมเป็นฝ่ายส่งเสริมการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ ร่วมกับคนในชุมชน และองค์กรที่มีหน้าที่ดูแลผู้สูงอายุในพื้นที่โดยตรง										☒	☒	☒			
8. ทำการวิเคราะห์ การดำเนินงาน สาเหตุของปัญหา และอุปสรรคของการเข้ามามี										☒	☒	☒	☒		

ตารางที่ 1.1 แผนการดำเนินงานโครงการวิจัย (ต่อ)

กิจกรรม	เดือน และ พ.ศ.														
	เมย. 60	พค. 60	มิย. 60	กค. 60	สค. 60	กย. 60	ตค. 60	พย. 60	ธค. 60	มค. 61	กพ. 61	มีค. 61	เมย. 61	พค. 61	มิย. 61
ส่วนร่วมในการแสดงความ รับผิดชอบต่อสังคมของธุรกิจ ภายนอกชุมชน เพื่อปรับการ ดำเนินงานให้สมบูรณ์															
9. จัดทำเอกสารประชาสัมพันธ์ ในรูปของแผ่นพับและ CD เพื่อ ประชาสัมพันธ์ให้กับ กลุ่มเป้าหมายมีความรู้ความ เข้าใจและสามารถปฏิบัติได้อย่าง ถูกต้อง													☑		
10. เผยแพร่องค์ความรู้ที่ได้จาก งานวิจัยสู่ท้องถิ่น														☑	
11. นำเสนอผลการดำเนิน โครงการแก่กลุ่มหรือหน่วยงานที่ เกี่ยวข้องในการวิจัย														☑	
12. จัดทำรายงานและบทเรียนผล การติดตามประเมินผลโครงการ ฉบับสมบูรณ์														☑	☑

นิยามศัพท์เฉพาะ

ผู้สูงอายุ หมายถึง ตามพระราชบัญญัติผู้สูงอายุ พ.ศ. ๒๕๔๖ หมายความว่า บุคคลซึ่งมีอายุ เกินกว่า หกสิบปีบริบูรณ์ ขึ้นไปและมีสัญชาติไทย โดยองค์การสหประชาชาติ (UN) ได้นิยามว่า ประเทศใดมีประชากรอายุ 60 ปีขึ้นไป เป็นสัดส่วนเกินร้อยละ 10 หรืออายุ 65 ปีขึ้นไป เกินร้อยละ 7 ของประชากรทั้งประเทศ ถือว่าประเทศนั้นได้ก้าวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ (Aging Society) และจะเป็น สังคมผู้สูงอายุโดยสมบูรณ์ (Aged Society) เมื่อสัดส่วนประชากรอายุ 60 ปีขึ้นไป เพิ่มขึ้นเป็น 20% และอายุ 65 ปีขึ้นไป เพิ่มขึ้นเป็น 14% และพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 ให้ความหมายของคำว่า คนแก่ คือ มีอายุมาก หรืออยู่ในวัยชรา และให้ความหมายของคำว่า ชรา คือ แก่ด้วยอายุ ชำรุดทรุดโทรม นอกจากนั้นยังมีการเรียกผู้สูงอายุว่า ราษฎรอาวุโส (Senior citizen) ส่วนองค์การอนามัยโลก (World Health Organization, WHO) และองค์การสหประชาชาติ (United Nations, UN) ใช้คำในภาษาอังกฤษของผู้สูงอายุว่า Older person or elderly person

สังคมสูงวัย หมายถึง สังคมที่มีประชากรอายุ 60 ปีขึ้นไปมากกว่า ร้อยละ 10 ของประชากร ทั้งหมด

กิจกรรมการรับใช้สังคม (CSR) หมายถึง ความรับผิดชอบต่อสังคมและ สิ่งแวดล้อมขององค์กร ซึ่งคือการดำเนินกิจการภายใต้หลักจริยธรรมและการจัดการที่ดี โดยรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกองค์กร อันนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน"

การจัดสวัสดิการ หมายถึง การมีส่วนร่วมของภาคส่วนต่าง ๆ ในการจัดสวัสดิการสังคมที่เหมาะสม เป็นธรรม ทั้งถึง เท่าเทียม มีมาตรฐาน เป็นรูปแบบที่มีความหลากหลาย เป็นสวัสดิการแบบทางเลือกให้กับกลุ่มเป้าหมายต่าง ๆ ในสังคม

เทคนิค A-I-C หมายถึง กระบวนการวางแผนแบบมีส่วนร่วม ประกอบด้วย การสร้างความรู้ (Appreciation : A) การสร้างแนวทางการพัฒนา (Influence : I) และการสร้างแนวทางปฏิบัติ (Control : C) A-I-C เป็นการประชุมที่ก่อให้เกิดการทำงานร่วมกันเพื่อจัดทำแผน โดยเป็นวิธีการที่เปิดโอกาสให้ผู้เข้าร่วมประชุมได้มีเวทีพูดคุยแลกเปลี่ยน ความรู้ประสบการณ์ นำเสนอข้อมูลข่าวสารที่จะทำให้เกิดความเข้าใจ ถึงสภาพปัญหา ความต้องการข้อจำกัด และศักยภาพของผู้ที่เกี่ยวข้องต่างๆ

